

เอมอร เลิศสำราญ 2552: ระบบการผลิตเพื่อการส่งออกของส้มโอในเขตจังหวัดนครปฐม ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาพืชสวน ภาควิชาพืชสวน ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์วศิวรรณ วานิชกุล, Dr.agr. 400 หน้า

ศึกษาระบบการผลิตเพื่อการส่งออกของส้มโอในเขตจังหวัดนครปฐม รวมทั้งวิเคราะห์หา รูปแบบการผลิตส้มโอเพื่อการส่งออกที่ถูกต้องและเหมาะสม (GAP) เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติ ในระบบการผลิตให้มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของตลาดส่งออก และศึกษาต้นทุนและ ผลตอบแทนทางการเงิน พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกส้มโอเพื่อการส่งออกมีประสบการณ์ในการผลิต ส้มโอมากกว่า 10 ปี พื้นที่ในการทำสวนส้มโออยู่ระหว่าง 6-10 ไร่ แรงงานที่ใช้เป็นแรงงาน ภายในครอบครัวร่วมกับแรงงานจ้าง รูปแบบสวนส้มโอเป็นการปลูกแบบการยกแปลงปลูกแบบมี ร่องระบายน้ำ พันธุ์ส้มโอที่ปลูกเพื่อการส่งออก คือ พันธุ์ทองดี ระยะปลูก ประมาณ 6×8 เมตร นิยมปลูกไม้ผลชนิดอื่นแซมระหว่างแถวส้มโอ ให้น้ำโดยการใช้เรือเดินไปตามร่องน้ำ ให้น้ำปุ๋ยเคมี เดือนละครั้ง ส่วนปุ๋ยอินทรีย์ให้ปีละครั้ง โรคและแมลงที่พบเป็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ โรครากเน่าโคนเน่า เพลี้ยไฟ และแมลงวันทอง การเก็บเกี่ยวผลส้มโอพิจารณาจากสีผิวและต่อม น้ำมันที่ผิวผล จำหน่ายโดยการนำส้มโอไปส่งด้วยตนเองที่จุดรวบรวมผลิตเพื่อส่งออก ส้มโอที่ เกษตรกรจำหน่ายเพื่อการส่งออกจากที่ผลิตได้ ร้อยละ 71-80 ส้มโอที่มีคุณภาพในระดับที่ส่งออก ได้ ช่วงส้มปีร้อยละ 60-70 ในช่วงส้มทะวาย ร้อยละ 50-60 จากปริมาณส้มโอที่ผลิตได้ทั้งหมด จากการวิเคราะห์ระบบการผลิตในปัจจุบันและเสนอแนวทางการผลิต คือ ควรมีการห่อผลส้มโอ เพื่อป้องกันแมลง เพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ในทางกลับกันควรลด ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีลง นอกจากนี้มีผลการวิเคราะห์ SWOT ของระบบการผลิตส้มโอเพื่อการ ส่งออก รวมทั้งนำเสนอการผลิตส้มโอเพื่อการส่งออกอย่างถูกต้องและเหมาะสม (Good Agriculture Practice (GAP)) เมื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตส้มโอเพื่อการ ส่งออกขนาด 10 ไร่ ในช่วงอายุปลูก 1-20 ปี วิเคราะห์ในกรณีที่ไม่ได้มีการกู้ยืมเงินมาลงทุน กำหนดอัตราคิดลด ร้อยละ 4 ต่อปี สามารถหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ได้เท่ากับ 1,740,694.23 บาท อัตราส่วนระหว่างรายได้ต่อรายจ่าย (B/C ratio) เท่ากับ 1.23 และอัตราผลตอบแทนของการ ลงทุน (IRR) ได้เท่ากับ ร้อยละ 32.30 จากการวิเคราะห์ แสดงว่า การผลิตส้มโอเพื่อการส่งออกมี ความคุ้มค่าในการลงทุน

Aimon Lertsamran 2009: Production System for Export of Pummelo (*Citrus maxima* (Burm.) Merrill) in Nakhon Pathom Province. Master of Science (Agriculture), Major Field: Horticulture, Department of Horticulture. Thesis Advisor: Associate Professor Kawit Wanichkul, Dr.agr. 400 pages.

The objectives of this study were to study the production system for export of pummelo in area of Nakhon Pathom province and to submit the Good Agricultural Practice (GAP) for efficient production system and export market. Cost and benefits analysis were also studied. The results of this research revealed that most of the farmer had more than 10 years experience of pummelo cultivation for export. The pummelo production area was in average 6-10 rai and the labors used in pummelo production came from family member and hired labor. The pummelo orchards were in raised beds system. The pummelo cultivar grown for export was "Tong Dee". The planting distance was mostly 6×8 meters and some cash crop also grown during 2-3 years after planting of pummelo. Pummelo were irrigated by pumping. Both chemical fertilizer and manure were used monthly and yearly, respectively. The major pests of pummelo were phytophthora foot and root rot, thrips and oriental fruit fly. The pummelo harvesting indices were coloring peel and oil grand. Pummelo fruits were either sold to the exporter at the orchards or sent to the buying area for export. Seventy-one to eighty percent of all pummelo produced attended export quality and sixty to seventy percent of pummelo produced in season were suitable for export, whereas fifty to sixty percent of the off-season harvesting were suitable for export. Recommendations for improving production system were wrapping the pummelo fruits to protect from insect pest and increasing of the organic matter to soil. Whereas, reduce in amount of chemical fertilizer were also recommended. Furthermore, SWOT analysis and GAP for pummelo was created by using data from this research. Cost and benefits of pummelo production in range of 1-20 years were also studies. The farm with size of 10 rai was proposed as the farm model for financial analysis. For the situation of before financing, the financing measures in terms of NPV at 4% discount rate, B/C ratio and IRR of the pummelo farming investment were 1,740,694.23 baht, 1.23 and 32.30%, respectively. These results show that the pummelo for export farming investment was financial worthiness.